

Covid-19 Pandemisi Öncesi ve Sürecinde Kentsel Yeşil Alanlardaki Sosyal İlişkilerin İncelenmesi

Sertaç GÜNGÖR ^{1*} , Fikriye YILDIZ ²

ORCID 1: 0000-0003-2703-9557

ORCID 2: 0000-0001-8011-6086

¹ Selçuk Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Peyzaj Mimarlığı Bölümü, 42031, Konya, Türkiye.

² Selçuk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Peyzaj Mimarlığı Ana Bilim Dalı Adı, 42031, Konya, Türkiye.

* e-mail: sertac@selcuk.edu.tr

Öz

Tarih boyunca toplumlar birçok salgın hastalıklarla mücadele etmiştir. 2019'un son aylarında Çin'den dünyaya yayılan ve çok yüksek oranda insan ölümlerine neden olan Covid-19 adıyla bilinen corona virüs hastalığı günümüzde şahit olduğumuz büyük bir salgın olmuştur. Hastalığın bulaşma riskini en aza indirmek amacıyla insanların sosyal mesafelerini arttırmaları, temasın olabildiğince aza indirilmesi gerekmektedir. Covid-19 pandemisi nedeniyle sosyal ilişkilerimizde değişiklik göstermiştir. Bu çalışma, Covid-19 pandemisi sürecinde kentsel yeşil alanda sosyal ilişkilerin nasıl şekillendiğini tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Bu kapsamda Covid-19 pandemisinin kentsel yeşil alanlarda sosyal ilişkileri nasıl etkilediğini tespit etmek amacıyla 2020 yılı sonu ve 2021 yılı başında rastgele bulunan ve anket yapmaya gönüllü olan 577 kişiyle yapılan 35 soruluk online anket yapılmıştır. Salgınların toplumda kentsel yeşil alan kullanımını, kentsel yeşil alanda geçirilen süreyi, kentsel yeşil alanların sosyalleşmek için kullanımını, yeşil alana olan ihtiyacın, çevrelerindeki bireylerle olan sosyal ilişkilerin nasıl etkilendiği belirlenmiştir. Pandemi öncesi ve pandemi sürecinde katılımcıların tercihlerinde belirgin farklılıklar görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, kentsel yeşil alan, pandemi, sosyal ilişki

Investigation of Social Relations in Urban Green Areas Before and During Covid-19 Pandemic

Abstract

Throughout history, societies have struggled with epidemics. The coronavirus disease, which has spread from China to the world and is deadly, is a major epidemic today. To reduce the risk of transmission of the disease, people need to increase their social distance and reduce contact. Due to the pandemic, our social relations have changed. This research was carried out to determine how social relations are shaped in urban green spaces during the Covid-19 pandemic process. To determine how the pandemic affects social relations in urban green areas, a 35-question survey was conducted with 577 volunteers at the end of 2020 and the beginning of 2021. It was determined how the epidemic affected the use of urban green space in society, the time spent, the need for green space, and the social relations of the users. Significant differences were observed in the preferences of the participants before and during the pandemic.

Keywords: Covid-19, urban green space, pandemic, social relationship

Citation: Güngör, S. & Yıldız, F. (2022). Covid-19 Pandemisi öncesi ve sürecinde kentsel yeşil alanlardaki sosyal ilişkilerin incelenmesi. *Journal of Architectural Sciences and Applications*, 7 (Special Issue), 27-39.

DOI: <https://doi.org/10.30785/mbud.1001052>

1. Giriş

2019'un aralık ayında Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkan yeni corona virüs hastalığı (Covid-19) kısa sürede küresel salgına dönüşmüştür ve milyonlarca kişinin hasta olmasına, yüzbinlerce insanın hayatını kaybetmesine neden olmuştur. Dünya Sağlık Örgütü'nün (World Health Organisation; WHO) resmi internet sitesinde olan tanımlamaya göre; "COVID-19 yeni keşfedilen bir corona virüsün (SARS-COV-2) yol açtığı bulaşıcı hastalıktır. Bu nedenle corona virüs hastalığı, SARS-COV-2 enfekte olmuş bireylerin önemli bir çoğunluğu için özel tedavi yöntemleri gerektirmeyen hafif ve orta şiddetli semptomlara yol açarken, risk grubunda yer alan ileri yaştaki veya sistemik rahatsızlıkları olan bireyler için daha ciddi sonuçlar doğurabilmektedir." 11 Mart 2020 tarihinde, Dünya Sağlık Örgütü tarafından COVID-19 pandemi (küresel salgın) ilan edilmiştir (WHO, 2019).

Ülkelerin toplumsal, ekonomik ve sağlık sistemlerini olumsuz etkileyen pandemi süreci, bireylerin ruhsal ve fiziksel sağlığı açısından da üzerinde düşünülmesi ve araştırılması gereken önemli bir konu olarak gündemde yer almaktadır. Çünkü; Dünyada neredeyse tüm ülkelere hızla yayılmaya başlayan COVID-19, insanların günlük rutinlerinin etkilenmesine, hareketliliklerinin kısıtlanmasına ve çeşitli kriz tepkilerini vermelerine neden olmuştur (Çaykuş ve Çaykuş, 2020). Bulaşıcı hastalıklar bireylerin fiziksel sağlıkları yanında, bulaşın ya da bulaşmanın toplumun tüm bireylerinin psikolojik sağlığını ve refahını da etkilemektedir. Zandifar ve Badrfam (2020) yaptıkları bir çalışmada; hastalığın öngörülemezliği, belirsizliği, hastalığın ciddiyeti, yanlış bilgilendirme, sosyal izolasyon ve stresin bireyin ruhsal durumunu olumsuz etkilediğinden bahsetmişlerdir. Geçmiş dönemlerde ortaya çıkan pandemilerde karantinanın bireyler üzerindeki ruhsal etkileri üzerine yapılmış bir çalışmada, Covid pozitif hastaya temasta bulunmasından dolayı karantinaya alınan kişilerde; korku, sinirlilik, suçluluk duygusu ve üzüntü gibi olumsuz duyguların karantina sürecinde karşılaşılan duygular olarak tespit edilmiştir (Brooks, Webster, Smith, Woodland, Wessely, Greenberg ve Rubin, 2020).

Zorunlu karantina durumu beraberinde sınırlı sosyal ilişkileri getirdiği için pandeminin olumsuz psikolojik etkisi daha çok artmaktadır. Salgın bittiğinde ve normal hayata döndüğünde psikolojik etkiler uzun yıllar sürecektir (Aşkın, Bozkurt ve Zeybek, 2020). Covid-19 virüs pandemisi, psikolojik sağlamlığa etki eden bir durum olmuştur. Örneğin, 2020'nin Ocak ve şubat aylarında Çin'de 194 şehirden 1210 katılımcı ile yapılan bir çalışmada, katılımcıların %54'ü COVID-19 pandemisinin psikolojik etkilerini orta veya şiddetli olarak belirtmiştir, %29'unda orta ve şiddetli anksiyete belirtmiş ve %17'sinde orta ve şiddetli depresif etkisinin olduğunu belirtmişlerdir (Wang, Pan, Wan, Xu, Ho ve Ho, 2020). Yapılan çalışmada da görüldüğü gibi pandeminin olumsuz psikolojik etkileri yadsınamayacak kadar büyüktür. Böylesi potansiyel değişimlere ek olarak, bu dönemlerin meydana getirdiği durum yaşamın her alanında sosyal ilişkilerin yeniden şekillenmesini de gerektirmektedir (Süleymanlı, 2020).

İnsan etkinliğinin olduğu her yerde iletişim vardır. Toplumsal düzenin olmazsa olmaz koşulu olan iletişim ve ilişkilerimiz de Covid-19 pandemisinden etkilenmiştir. Pandemi sürecinde çevremizdekilerle olan iletişimimiz ve dolayısıyla sosyalleşmemiz kısıtlanmıştır. İnsanlarla karşılıklı etkileşim içerisinde olmak, bir şeyler paylaşmak önemlidir. Çünkü, toplumsal yaşamın temelini oluşturan iletişim, toplumsal yaşama imkân sağlamaktadır (Zillioğlu, 1993).

Kentsel alanlardaki genişleme, genellikle ekosistem hizmetlerinde yeşil alanın azaltılması gibi ciddi kayıplarla sonuçlanır. Bu nedenle, sürekli kentleşme, kentsel yeşil alanlara erişim temelde artan fiziksel aktivitelere, halk sağlığına ve kent sakinlerinin sosyalleşmesine katkıda bulursa da daha fazla insanı, özellikle daha düşük sosyoekonomik statü gruplarını daha az yeşil kaynaklara sahip yerleşim ortamlarında yaşamaya zorlamaktadır (Krellenberg, Welz ve Reyes-Päcke, 2014).

Büyüyen kentleşme hem bireylerin ruh sağlığı hem de biyolojik çeşitlilik için bir tehdittir. Yeşil alanların arttırılması gibi doğa temelli çözümler hem zihinsel sağlık sorunları hem de biyolojik çeşitlilik kaybının önlenmesi için önemli bir çözüm olmaktadır. Bu nedenle, kentsel yeşil alanları çoğaltmak, sürdürülebilir ve sağlıklı şehirler oluşturulmasında ve insan sağlığı ve refahına ilişkin sürdürülebilir kalkınma hedeflerine doğru ilerlemeye yardımcı olabilir, sürdürülebilir şehirler yaratabilir ve karasal ekosistemleri koruyabilir. Bu Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerine ulaşabilmek ve artan kentleşme nedeniyle şehirlerdeki kısıtlı alanlardan dolayı yerel yönetimler, şehir planlamacıları ve tasarımcılar

kentsel yeşil alanların hangi açılardan insan sağlığını etkilediği hakkında kesin bilgiye ihtiyaç duymaktadırlar (Marselle, Bowler, Watzema, Eichenberg, Kirsten ve Bonn, 2020).

Yeşil alanların birincil amacı şehir sakinlerinden, özellikle de çalışan sınıfın, doğada rahatlamasına olanak sunan alanlar olmasıdır. Şehirlerdeki kentsel yeşil alanlar, genellikle kent halkının soluk almasını sağlayan akciğerler olarak tanımlanır. Günümüzde kentsel yeşil alanların bir şehrin ayrılmaz ve çok önemli bir parçası olduğu fikri kabul görmektedir. Kentsel yeşil alanlar şehirlerde doğal alanlar olarak görüldüğünden, sundukları hizmetler ekosistem hizmetleri olarak adlandırılır (Belmeziti, Cherqui ve Kaufmann, 2018).

Her ne kadar zorunlu sosyal izolasyondan dolayı dışarı çıkmamız kısıtlanmış olsa da Covid-19 pandemisinden önce sosyalleşip iletişim kurduğumuz yerlerden biri olan kentsel yeşil alanlarda bu durumdan etkilenmiştir. Kentsel yeşil alanlarda, istediğimiz zaman, istediğimiz kadar vakit geçiremememize neden olmuştur. Kamusal mekânların temel, toplumsal ve kentsel işlevi; kentlilerin boş zaman geçirme, rahatlama, hava alma, sosyalleşme ve bir araya gelme gereksinimlerini karşılamaları olarak görülmektedir. Böylece kamusal mekânlar farklı kesimlerin bir arada bulunabildiği, birbirilerine görünür oldukları ve ortak kullandıkları yerler olarak toplumsal bütünleşmeye katkıda bulunma potansiyeli olan yerler haline gelmektedirler (Özgür, 2018). Kentsel alanlar yalnızca fiziksel değerleriyle değil; toplumsal, sosyolojik, psikolojik kazanımlarıyla bir bütün olarak değerlendirilmelidir.

Açık alan tanımı Özbilen'e (1991) göre, kent için önemli temel elemanlarından biri olup, mimari yapıların ve ulaşım alanlarının dışında kalan açık alanlar olarak veya boş alanlar olarak tanımlanmaktadır. Literatürde yapılan yeşil alan tanımlarına göre her yeşil alan bir açık alan niteliğinde olmakla birlikte her açık alan yeşil alan olmayabilir. Yeşil alanların kent ve kenti kullanan bireyler için olumlu/olumsuz etkilerinin belirlenmesi için pek çok araştırmalar yapılmıştır. Yeşil alanların önemi dört ana grup altında toplamak mümkündür: ekonomik işlevleri, ekolojik işlevleri, sosyal işlevleri, planlama yönünden fiziksel işlevleridir. Yeşil alanların sosyal işlevleri pandemi sürecinde eksikliğinin etkileri görülen bir konudur.

Pandemi nedeniyle kentsel karantinalar sürerken kent halkının hareketliliği park alanlarında gezileri sınırlıdır ve spor salonları kapalıdır. Bu nedenle spor ve açık hava etkinlikleri azalırken hareketsiz davranışlar artmaktadır. Bu tür davranışlar, obezite, demans, depresyon ve uykusuzluk gibi potansiyel sağlık risklerine neden olmaktadır. Sosyal ilişki kurmak (bağlantı / etkileşim), kent sakinlerinin günlük yaşam tarzlarıdır ve sağlıklı olma ve yaşam kalitesi ile pozitif bir yönde ilişkili olduğu bilinmektedir. Bununla birlikte, yerel yönetimlerin kentsel karantina politikası, halka açık yerlere girmeleri kısıtlandığından ve sosyal mesafeyi korumak ve fiziksel temastan kaçınmak zorunda oldukları için kent halkının sosyal davranışlarında önemli sınırlamalara neden olmuştur. Sosyal davranıştaki bu azalma, sosyal izolasyon ve yalnızlığın artmasına neden olacak ve toplum üzerinde olumsuz bir etkiye sahip olacaktır. İletişim teknolojisinin gelişmesi yüz yüze iletişimi azaltmış olsa da sosyal ağları kullanmayan kişiler için yüz yüze iletişim daha da önem kazanmaktadır (Xie, Luo, Furuya ve Sun, 2020).

Yeşil alanların bireyin ruh ve beden sağlığı üzerinde göz ardı edilemeyecek ölçüde olumlu etkileri vardır (Sanesi, Laforteza, Bonnes ve Carrsus, 2006). Her şeyden önce kent hayatı içinde doğadan kopmuş insanlara mevsimlere göre değişen manzaralarıyla doğayı ve doğal güzellikleri gözlemleme olanağı sağlayarak doğa ile bütünleşme imkânı sağlayarak stresi azaltır. Yeşil renkleri sayesinde bireye canlılık, sevinç ve yaşam isteği vererek sözsüz, simgesel bir iletişim aracı haline gelirler. Yeşil alanlar sosyal ilişkilere, sportif aktivitelere ve sanat faaliyetlerine olanak sağlamaları nedeniyle insan sağlığı üzerinde birçok olumlu etkileri vardır. Yapılan bir araştırmada yaşlıların parka dayalı boş zaman faaliyetleri ruh hali, stres ve sağlık üzerine pozitif bir etkiye sahip olduğu belirlenmiştir. Yapılan başka araştırmada, hastanelerdeki sağlık çalışmalarında yeşil mekânı gören hastaların diğerlerine göre daha hızlı iyileştiği sonucuna varılmıştır (Bruch, 2006). Kentsel yeşil alanların kalitesinin insan sağlığı ve fiziksel aktivitesi üzerindeki etkisinin incelendiğinde bir araştırmada;

- Kentsel yeşil alanların evlere olan mesafesinin fiziksel aktivite açısından önemli etkilerden biri olduğu,
- Fiziksel aktivite süresi ile genel sağlık arasında anlamlı pozitif korelasyon olduğu,

- Büyük ve açık görünür yeşil alanların genel sağlık ile anlamlı pozitif korelasyon olduğu,
- Temizliğin ve büyüklüğün insanların stres seviyesi ile anlamlı pozitif korelasyon olduğu tespit edilmiştir (Akpınar, 2019).

Dünyanın birçok yerinde, COVID-19 salgını ve şehirlerin karantinaya alınması ile ilgili endişeler, sosyal ilişkilerin azalması nedeniyle sakinlerin fiziksel ve zihinsel sağlığını olumsuz etkilemiştir. Bu olumsuz etkiler, potansiyel halk sağlığı risklerine neden olmaktadır. Pandeminin psikolojik olumsuz etkisinin azaltılması için sosyal ilişkilerdeki bozulmaların nedenleri dikkatlice ele alınmalı ve araştırılmalıdır. Xie, Luo, Furuya ve Sun, (2020) yılında yaptıkları bir çalışmada, kent sakinlerin çoğunun sağlık durumlarının kötü olduğuna inandığını ve başkalarıyla yeterli sosyal temas yaşamadıklarını tespit etmişlerdir. Ankete katılanların çoğu zihinsel sağlıklarında bir değişiklik olmadığını beyan etmişlerdir, birkaç kişi fiziksel sağlıkları ve sosyal etkileşim düzeylerinde farklılıklar olduğunu bildirmişlerdir. Kent parklarını/yeşil alanları ziyaret etmek vücut ve zihin sağlığı önemli ölçüde iyileştirebilir ve bireylerin sosyal etkileşim ihtiyaçlarının karşılanmasına yardımcı olabilir. Araştırmada bölge halkının pandemi sırasında ziyaret sıklığını azaltmış olsalar da haftada bir ziyaretin bile sosyal ilişkiler için faydalı olabileceğini belirtmişlerdir.

Heo, Lim ve Bell (2020) yılında yapmış oldukları çalışmada, pandemi nedeniyle, halk sağlığı açısından önemli olan ve pek çok toplumsal faydası olan yeşil alanlarla olan ilişkilerimizin büyük oranda değiştiğinden bahsetmişlerdir. Bu değişikliğin doğası tam olarak anlaşılmasa da insan sağlığının önemli bir çevresel belirleyicisi olan yeşil alana, normal şartlar altında ve pandemilerde kullanılabilme/ulaşılabilme konusunda daha fazla bilimsel kanıtı ihtiyaç duyulduğunu da belirtmişlerdir. Yapmış oldukları çalışmada yeşil alanın COVID-19 salgını sırasında insan hareketlilik modelleri üzerindeki etkisini sosyal medyadan büyük ölçekli mobilite verilerini kullanarak araştırmışlar; araştırma sonucunda COVID-19'un kontrol önlemleri nedeniyle diğer temel sosyal aktivitelerin yasaklandığı veya bireylerin cesaretinin kırıldığı Amerika Birleşik Devletleri, Maryland ve California'da yeşil alan kullanımında, özellikle de rekreasyonel aktiviteler için park kullanımlarında artış olduğunu tespit etmişlerdir.

Sosyal etkileşim düzeyinin tespit edilmesinde parklardaki geçen süre önemlidir. Bununla birlikte, iyi düzenlenmiş bir yeşil alan, insanların ziyaretleri için tek başına yeterli olmamaktadır. Aslında, başarılı yeşil alanların üretilmesinde tasarım özellikleri ve yeşil alan özellikleri eşit derecede önemlidir. Yeşil alandaki bitkilerin gölge etkisi, düzgün formlu gelişme göstermiş olması, temizliği, çekiciliği, alana ulaşım kolaylığı ziyaretçilerin alana ulaşımını arttırabilir. Dahası, yeşil alan kullanımları estetik değerlerden ziyade mekânsal unsurların ve mekân konfigürasyonunun işlevine de bağlıdır (örneğin çim alanlar aileler tarafından pitoresk manzaranın tadını çıkarmak için bir piknik alanı, gençler için bir futbol sahası olarak da kullanılabilir). Bu nedenle, yerleşim yerlerindeki mahalle yeşil alanları, şehir sakinleri için sosyal etkileşimler sağlayan en temel ortamlardır (Rasidi, Jamirsah ve Said, 2012).

Yapılan araştırmalarda da görüldüğü gibi insan ve doğa arasında insana yarar sağlayan bir ilişki vardır. İnsanın doğayla ve diğer canlılarla olan ilişkisinin sağlıklı ve sürekliliği yaşamının önemli bir parçasıdır. Bu çalışmada kentsel yeşil alan kullanımı ve sosyal ilişkilerin pandemi sürecinde nasıl etkilendiğini incelenmiştir.

2. Materyal ve Yöntem

Araştırmanın amacı COVID-19 pandemi sürecinin insanlardaki sosyal ilişkiler ve kentsel yeşil alan kullanımı etkisinin araştırılmasıdır.

Veri Toplama Yöntemi ve Süreci: Çalışmada katılımcıların pandemiden önce ve pandemi sürecinde kentsel yeşil alanların kullanımı ile yakın ve uzak çevreyle olan ilişkilerinin nasıl etkilendiğine dair sorulan sorulardan oluşan anket yardımıyla cevap aranmıştır. Bu çalışma literatür araştırmaları ile başlamıştır. İkinci aşamada, anket kişilerin demografik özellikleri, pandemi öncesi sosyal ilişkileri, pandemiden önce kentsel- kamusal alan kullanımı, pandemi sonrası sosyal ilişkileri, pandemiden sonra kentsel- kamusal alan kullanımı ile ilgili mevcut durum ve tercihlerini ölçecek sorular içermektedir. Üçüncü aşamada, anket uygulama aşaması, elektronik ortamda 577 kişiye uygulanmıştır. Anket uygulamasında katılımcıların demografik özellikleri, özellikle cinsiyet ve yaş olarak homojen olmasına

özen gösterilmiştir. Dördüncü aşama, Google Form' alınan anket verilerini Microsoft Excel yazılımında düzenlenmiştir. Beşinci aşamada araştırmanın verileri, SPSS 25.0 (Statistical Package for the Social Sciences) istatistik programı ile analiz edilmiştir ve pandemi öncesi kentsel yeşil alanda sosyal ilişkiler ile pandemi sonrası kentsel yeşil alanda sosyal ilişkiler karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmada verilerin analizi için Korelasyon Testi Analiz ve Frequencies analizi aracılığı ile yapılmıştır ve sonuçları araştırma bulgularında incelenmiştir.

3. Bulgular ve Tartışma

Demografik Özellikler

Araştırma yapılan çalışmanın anket katılımcılarının demografik özelliklere göre dağılımı Çizelge 1, 2, 3 ve 4'te verilmiştir. Buna göre, 70 farklı şehirden ankete katılım olmuştur. Katılımcıların en fazla olduğu şehirler %24,8'i Konya, %13,5'i İstanbul, %10,6'sı Ankara'dır. Katılımcılardan yaklaşık %60'ı kadın, %40'ını erkek ve yaklaşık %53'ünü 19-25 yaş aralığı oluşturmaktadır. Katılımcıların yaklaşık %48'ini lisans mezunları oluşturmaktadır. Meslek açısından ise, katılımcıların yaklaşık %48'ini öğrenciler oluşturmaktadır.

Çizelge 1. Katılımcıların cinsiyete göre dağılımı

Cinsiyet	N	Yüzde (%)
Kadın	348	60,3
Erkek	229	39,7
Toplam	577	100,0

Çizelge 2. Katılımcıların yaş aralığına göre dağılımı

	N	Yüzde (%)
15 - 18	52	9,0
9 - 25	304	52,7
26 - 35	137	23,7
36 - 50	63	10,9
51 - 64	20	3,5
65 yaş ve üzeri	1	0,2
Toplam	577	100,0

Çizelge 3. Katılımcıların eğitim durumuna göre dağılımı

	N	Yüzde (%)
Okuryazar	5	0,9
İlkokul	24	4,2
Ortaokul	18	3,1
Lise	125	21,7
Ön lisans	79	13,7
Lisans	275	47,7
Lisansüstü	51	8,8
Toplam	577	100,0

Çizelge 4. Katılımcıların eğitim durumuna göre dağılımı

	N	Yüzde (%)
Memur	56	9,7
İşçi	87	15,1
Esnaf	34	5,9
Ev kadını	47	8,1
Öğrenci	279	48,4
Çiftçi	6	1,0
İşsiz	57	9,9
Emekli	11	1,9
Toplam	577	100,0

Pandemi öncesi katılımcıların kentsel yeşil alanın kullanımı ve sosyal ilişkileri: Araştırma kapsamında yapılan anket çalışmasında katılımcıların pandemiden önce kentsel yeşil alan kullanımı ve sosyal ilişkileri Çizelge 6, 7 ve 8'de verilmiştir. Buna göre, katılımcıların yaklaşık %60'ı haftada 1-3 defa kentsel

yeşil alanları kullanmaktadır. Katılımcıların yaklaşık %45’i kentsel yeşil alanı sosyalleşmek için kullanmaktadır ve yaklaşık %48’i haftada 2-4 kez kentsel yeşil alanda bir araya gelmektedir.

Çizelge 5. Katılımcıların pandemiden önce kentsel yeşil alanları kullanma sıklığına göre dağılımı

	N	Yüzde (%)
Hiç	99	17,2
Haftada 1-3 defa	345	59,8
Haftada 4-6 defa	108	18,7
Haftada 7 defa	25	4,3
Toplam	577	100,0

Çizelge 6. Katılımcıların pandemiden önce kentsel yeşil alanları sosyalleşmek için kullanmalarına göre dağılımı

	N	Yüzde (%)
Kullanırdım	260	45,1
Kullanmazdım	45	7,8
Az kullanırdım	143	24,8
Çok kullanırdım	55	9,5
Bazen kullanırdım	74	12,8
Toplam	577	100,0

Çizelge 7. Katılımcıların pandemiden önce insanlarla ne sıklıkla bir araya gelmelerine göre dağılımı

	N	Yüzde (%)
Hiç	19	3,3
Haftada 1 kez	106	18,4
Haftada 2-4 kez	278	48,2
Haftada 5 kez ve daha üzeri	174	30,2
Toplam	577	100,0

Pandemi sürecinde katılımcıların kentsel yeşil alanın kullanımı ve sosyal ilişkileri: Araştırma kapsamında yapılan anket çalışmasında katılımcıların pandemi sürecinde kentsel yeşil alan kullanımı ve sosyal ilişkileri Çizelge 8, 9 ve 10’da verilmiştir. Buna göre, pandemi sürecinde katılımcıların yaklaşık %48’i kentsel yeşil alanları hiç kullanmamakta, yaklaşık %41’i haftada 1-3 defa kullanmaktadır. Katılımcıların pandemi sürecinde yaklaşık %39’u kentsel yeşil alanı sosyalleşmek için kullanmamakta, %25’i az kullanmaktadır ve yaklaşık %42’isi hiç vakit geçirmemekte, yaklaşık %43’ü 1-3 saat kentsel yeşil alanda vakit geçirmektedir.

Çizelge 8. Katılımcıların pandemi sürecinde kentsel yeşil alanları ne sıklıkla kullandıklarına göre dağılımı

	N	Yüzde (%)
Hiç	279	48,3
Haftada 1-3 defa	237	41,1
Haftada 4-6 defa	50	8,7
Haftada 7 defa	11	1,9
Toplam	577	100

Çizelge 9. Katılımcıların pandemi sürecinde kentsel yeşil alanları sosyalleşmek için kullanmalarına göre dağılımı

	N	Yüzde (%)
Kullanırdım	124	21,5
Kullanmazdım	226	39,2
Az kullanırdım	144	25,0
Çok kullanırdım	38	6,6
Bazen kullanırdım	45	7,8
Toplam	577	100,0

Çizelge 10. Katılımcıların pandemi sürecinde kentsel yeşil alanda geçirdikleri süreye göre dağılımı

	N	Yüzde (%)
Hiç	245	42,5
1-3 saat	247	42,8
4-6 saat	60	10,4
7 saat ve daha üzeri	25	4,3
Toplam	577	100,0

Pandemi sürecinde katılımcıların kentsel yeşil alanın kullanımı ve sosyal ilişkilerin etkilenmesi: Araştırma kapsamında yapılan anket çalışmasında katılımcıların pandemi sürecinde kentsel yeşil alanın kullanımı ve sosyal ilişkilerin etkilenmesi Tabla 11, 12, 13 ve 14’de verilmiştir. Buna göre, katılımcıların

yaklaşık %60"ı pandemi sürecinde kentsel yeşil alana olan ihtiyacının arttığına "Tamamen katılıyorum", yaklaşık %28"i "Katılıyorum" cevabını vermiştir. Katılımcıların pandemi sürecinde yaklaşık %58"i aile içi ve çevredekilerle sosyal ilişkilerin etkilendiğine "Tamamen katılıyorum", yaklaşık %30"u "Katılıyorum" cevabını vermiştir, yaşanan konutun, yeşil alan manzarasına (Ağaç, park, bahçe vb.) sahip olması katılımcıları olumlu etkilediğini yaklaşık %45"i "Tamamen katılıyorum", yaklaşık %37"si "Katılıyorum" cevabını vermiştir; ve kentsel yeşil alanların insanların psikolojik ve fiziki olarak rahatladığına yaklaşık %51"i "Tamamen katılıyorum", yaklaşık %31"i "Katılıyorum" cevabını vermiştir, yaklaşık %18 katılımcının olumsuz cevap vermesinin nedeni ise Çizelge 15'de verilmiştir. Buna göre yaklaşık %10"u "Yeşil alan yeterli değil" ve yaklaşık %5"i "İnsan yoğunluğu fazla ve yeterli aktivite alanı yok" cevabını vermiştir.

Çizelge 11. Katılımcıların pandemi sürecinde yeşil alan ihtiyacının artması fikrine katılım durum dağılımı

	N	Yüzde (%)
Tamamen katılıyorum	347	60,1
Katılıyorum	154	26,7
Kararsızım	45	7,8
Tamamen katılmıyorum	16	2,8
Katılmıyorum	15	2,6
Toplam	577	100,0

Çizelge 12. Katılımcıların Pandemi sürecinde aile içi ve çevrenizdekilerle sosyal ilişkilerinin etkilendiği fikrine katılım durum dağılımı

	N	Yüzde (%)
Tamamen katılıyorum	334	57,9
Katılıyorum	172	29,8
Kararsızım	39	6,8
Tamamen katılmıyorum	8	1,4
Katılmıyorum	24	4,2
Toplam	577	100,0

Çizelge 13. Katılımcıların Pandemi sürecinde yaşadıkları konutun, yeşil alan manzarasına (Ağaç, park, bahçe vb.) sahip olmasının olumlu etkileri olduğunu düşünüyor musunuz fikrine katılım durum dağılımı

	N	Yüzde (%)
Tamamen katılıyorum	261	45,2
Katılıyorum	212	36,7
Kararsızım	66	11,4
Tamamen katılmıyorum	13	2,3
Katılmıyorum	25	4,3
Toplam	577	100,0

Çizelge 14. Katılımcıların Pandemi sürecinde kentsel yeşil alanların insanların psikolojik ve fiziki olarak rahatladığını düşünüyor musunuz fikrine katılım durum dağılımı

	N	Yüzde (%)
Tamamen katılıyorum	293	50,8
Katılıyorum	180	31,2
Kararsızım	61	10,6
Tamamen katılmıyorum	13	2,3
Katılmıyorum	30	5,2
Toplam	577	100,0

Çizelge 15. Çizelge 14"teki soruya olumsuz yanıt veren katılımcıların gerekçelerinin dağılımı

	N	Yüzde (%)
Gürültülü fazla	17	3
Yeşil alan yeterli değil	57	9,9
Yeterli aktivite alanı yok	15	2,6
İnsan yoğunluğu fazla	15	2,6
Cevabım olumlu	473	81,9
Toplam	577	100,0

Katılımcıların pandemi öncesi ve pandemi sürecinde kentsel yeşil alan kullanımı ve sosyal ilişkilerin karşılaştırılması:

Araştırma kapsamında yapılan anket çalışmasında katılımcılara yöneltilen “Pandemiden önce kentsel yeşil alanları ne sıklıkla kullanırdınız?” ve “Pandemi sürecinde kentsel yeşil alanları ne sıklıkla kullandınız?” sorularına verilen cevaplar Korelasyon ile yorumlanmış; pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Ne sıklıkla kullanıldığı önem derecesine göre sıralandığında “haftada 1-3” defa kullanılması pandemiden önce ve pandemi sürecinde katılımcılar için yakın oranlarda tercih edilirken, hiç kullanmadıklarını belirten cevap pandemi sürecinde, pandemiden önceki zamana göre çok daha fazla tercih edilmiştir. Katılımcıların kullanım sıklığına verdikleri “haftada 4-6 defa” ve “haftada 7 defa” cevapları ise pandemi sürecinde çok daha az tercih edilmiştir.

“Pandemiden önce kentsel yeşil alanları sosyalleşmek için kullanır mıydınız?” ve “Pandemi sürecinde kentsel yeşil alanları sosyalleşmek için kullanıyor musunuz?” Sorularına verilen cevaplar pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Önem derecesine göre bakıldığında 1. derece öncelik olarak pandemiden önce “kullanırdım” derken pandemi sürecinde katılımcılar “kullanmıyorum” yanıtını vermiştir. Pandemiden önce ve pandemi sürecinde katılımcıların “çok kullanırdım” ve “çok kullandım” yanıtları ise çok az bir oranda tercih edilmiştir.

Çizelge 16. Kentsel yeşil alan kullanımı ve sosyal ilişkilerin karşılaştırılması

		Pandemi sürecinde kentsel yeşil alan kullanım sıklığı	Pandemi sürecinde kentsel yeşil alanın sosyalleşmek için kullanımı
Pandemiden önce kentsel yeşil alan kullanım sıklığı	Korelasyon katsayısı Sig. (2-tailed) N	,216** ,000 577	,056 ,178 577
Pandemiden önce kentsel yeşil alanın sosyalleşmek için kullanımı	Korelasyon katsayısı Sig. (2-tailed) N	-,052 ,209 577	,123** ,003 577

4. Sonuç ve Öneriler

Bu çalışmada; “pandemi sürecinde kentsel yeşil alanlarda sosyal ilişkiler, yeşil alanda geçirilen süre etkilenmiş midir?” sorusuna cevap aranmıştır. Katılımcıların pandemiden önceki ve pandemi sürecindeki tercih ve değerlendirmelerinde farklılıklar gözlenmiştir. 70 farklı şehirden 577 kişiyle elektronik ortamda online anket çalışması yapılmıştır. Anket çalışmaları sonucunda Covid-19 salgınının toplumda kentsel yeşil alan kullanımını, kentsel yeşil alanda geçirilen süreyi, kentsel yeşil alanların sosyalleşmek için kullanımını, yeşil alana olan ihtiyacın, çevrelerindeki bireylerle olan sosyal ilişkiler düzeyinde olumsuz etkilediği tespit edilmiştir. Pandemi öncesi ve pandemi sürecinde katılımcıların tercihlerinde farklılık görülmüştür. Pandemi sürecinde kentsel yeşil alanlarda vakit geçirmek ve sosyal ilişkiler kurmak için kullanımında bir artış gözlemlenmemiştir. Aksine pandemi sürecinde kentsel yeşil alanları hiç kullanmadıkları görülmüştür. Bunda en büyük etken insanların virüs bulaşma riskinden dolayı evde olmayı tercih etmesidir. Bununla beraber kentsel yeşil alanlar kullanılsa da kişilerin yaşadıkları konutun yeşil alan manzarasına sahip olmasının kişiyi olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir.

Bulunan bu sonuçlar, mevcut bir pandemi sırasında toplum hareketliliğiyle ilişkili çevresel faktörlerin anlaşılmasında, pandemilerin neden olduğu halk sağlığı tehditlerine karşı önleyici tedbirler hazırlamada yerel yönetimlere/karar verici konumundaki otoritelere yardımcı olabileceğini düşünmekteyiz. Bu bulguları araştırmaya, ilgili veri kaynaklarını genişletmeye, pandemi nedeniyle yeterince kullanılmayan yeşil alanın sağlık yararlarını, sosyal ilişkileri güçlendirmedeki yerini/önemini ve bu tür sosyalleşmelere karşı zayıf hastalık korkusu olan kişileri ikna etmek için metodolojileri araştırmaya yönelik gelecekteki çalışmaları teşvik edeceğimizi umuyoruz.

Teşekkür ve Bilgi Notu

Makalede ulusal ve uluslararası araştırma ve yayın etiğine uyulmuştur. Çalışmada etik kurul izni, Selçuk Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etik Kurulu'nun 17/02/2021 tarih ve E.28412 sayılı kararı ile

alınmıştır. Bu makale Isparta'da düzenlenen 1st International Architectural Sciences and Application Symposium (IArcSAS)'da sözlü olarak sunulmuş ve özet olarak basılmıştır.

Yazar Katkısı ve Çıkar Çatışması Beyan Bilgisi

Makalede tüm yazarlar aynı oranda katkıda bulunmuştur. Herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Kaynaklar

- Akpınar, A. (2019). Kentsel yeşil alanların kalitesinin insan sağlığı ve fiziksel aktivitesi üzerindeki etkisinin incelenmesi. *Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, 1-8. <https://doi.org/10.17474/artvinofd.447220>
- Aşkın, R., Bozkurt, Y. ve Zeybek, Z. (2020). COVID-19 pandemisi: psikolojik etkileri ve terapötik müdahaleler. *İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. Covid-19 Sosyal Bilimler Özel Sayısı, 19(37) Bahar (Özel Ek), 304-318.
- Belmeziti, A., Cherqui, F. ve Kaufmann, B. (2018). Improving the multi-functionality of urban green spaces: Relations between components of green spaces and urban services. *Sustainable Cities And Society*, 43, 1-10.
- Brooks, S. K., Webster, R. K., Smith, L. E., Woodland, L., Wessely, S., Greenberg, N. ve Rubin, G. J. (2020). The psychological impact of quarantine and how to reduce it: Rapid review of the evidence. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3532534>
- Bruch, S. P. (2006). Environmental Equity of Lansing's Urban Park Policy. <https://doi.org/doi:10.25335/M5PG1J111>. Michigan State University Department of Geography Doctorate Thesis, USA
- Çaykuş, E. T. ve Çaykuş, T. M. (2020). Covid-19 pandemi sürecinde çocukların psikolojik dayanıklılığını güçlendirme yolları: ailelere, öğretmenlere ve ruh sağlığı uzmanlarına öneriler. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi (ASEAD)*, 95-113.
- Heo, S., Lim, C. C. ve Bell, M. L. (2020). Relationships between local green space and human mobility patterns during COVID-19 for Maryland and California, USA. *Sustainability*, 12(22), 9401.
- Krellenberg, K., Welz, J. ve Reyes-Päcke, S. (2014). Urban green areas and their potential for social interaction—A case study of a socio-economically mixed neighborhood in Santiago de Chile. *Habitat International*, 44, 11-21. Doi: 10.1016/j.habitatint.2014.04.004.
- Marselle, M. R. Bowler, D. E., Watzema, J., Eichenberg, D., Kirsten, T. ve Bonn, A. (2020). Urban street tree biodiversity and antidepressant prescriptions. *Scientific Reports*, 10(1), 1-11.
- Özbilen, A. (1991). Kentiçi Açık Alanlar ve Dağılımı, Tarihi Eserler ve Gelişen Yeni Yapılaşma. Trabzon: Orman Fakültesi, Genel Yayın No:155, F.Y.N: 17.
- Özgür, E. (2018). Kamusal Mekânların Toplumsal Boyutları Üzerine Bir Değerlendirme. *Tasarım + Kuram*, Sayı 26, Sayfa:113-125. <https://doi.org/10.23835/tasarimkuram.529960>
- Rasidi, M. H., Jamirsah, N. ve Said, I. (2012). Urban green space design affects urban residents' social interaction. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 68, 464-480.
- Sanesi, G., Laforteza, R., Bonnes, M. ve Carrus, G. (2006). Comparison of two different approaches for assessing the psychological and social dimensions of green spaces. *Urban Forestry & Urban Greening*, 5(3), 121-129. <https://doi.org/10.1016/j.ufug.2006.06.001>
- Süleymanlı, E. (2020). Pandemi sonrası süreçte alışkanlıklarımız değişecek. <https://npistanbul.com/koronavirus/pandemi-sonrasi-surecte-aliskanliklarimiz-degisecek> Erişim tarihi: 09.12.2021
- Wang, C., Pan, R., Wan, X., Tan, Y., Xu, L., Ho, C. S. ve Ho, R. C. (2020). Immediate psychological responses and associated factors during the initial stage of the 2019 coronavirus disease (COVID-

19) epidemic among the general population in China. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(5), 1729. <https://doi.org/10.3390/ijerph17051729>

World Health Organisation (WHO) (2019). Coronavirus. <https://www.who.int/health-topics/coronavirus> Erişim tarihi: 10.12.2020

Xie, J., Luo, S., Furuya, K. ve Sun, D. (2020). Urban parks as green buffers during the COVID-19 pandemic. *Sustainability*, 12(17), 6751.

Zandifar, A. ve Badrfam, R. (2020). Iranian mental health during the COVID-19 epidemic. *Asian Journal of Psychiatry*, 51, 101990. <https://doi.org/10.1016/j.ajp.2020.101990>

Zillioğlu, M. (1993). *İletişim Nedir?* İstanbul: Cem Yayınevi.

Investigation of Social Relations in Urban Green Areas Before and During Covid-19 Pandemic

Summary

Throughout history, societies have struggled with many epidemics. The coronavirus disease known as Covid-19, which spread from China to the world in the last months of 2019 and caused a very high rate of human deaths, has become a major epidemic that we have witnessed today. To minimize the risk of transmission of the disease, people should increase their social distances and contact should be minimized as much as possible. Due to the Covid-19 pandemic, our social relations have changed. The pandemic process, which negatively affects the social, economic, and health systems of countries, is on the agenda as an important issue that needs to be considered and investigated in terms of the mental and physical health of individuals. Because; COVID-19, which started to spread rapidly to almost all countries in the world, affected people's daily routines, restricted their mobility, and caused various crisis reactions. Infectious diseases affect the physical health of individuals, as well as the psychological health and well-being of all members of society, whether they are contagious or not.

In a study conducted; They mentioned that the unpredictability of the disease, its uncertainty, the severity of the disease, misinformation, social isolation, and stress negatively affect the individual's mental state. In a study on the mental effects of quarantine on individuals in past pandemics, in people who were quarantined due to contact with a Covid positive patient; negative emotions such as fear, irritability, feelings of guilt, and sadness were identified as the emotions encountered during the quarantine process. As the compulsory quarantine situation brings with it limited social relations, the negative psychological effect of the pandemic is increasing more. When the epidemic is over and normal life is returned, the psychological effects will last for many years.

The Covid-19 virus pandemic has been a situation that has an impact on psychological resilience. For example, in a study of 1210 participants from 194 cities in China in January and February 2020, 54% of respondents rated the psychological effects of the COVID-19 pandemic as moderate or severe, 29% reported moderate to severe anxiety, and 17% rated the psychological effects of the COVID-19 pandemic as moderate or severe. They stated that they had a moderate and severe depressive effect. As seen in the research, the negative psychological effects of the pandemic are too great to be denied. In addition to such potential changes, the situation brought about by these periods necessitates the reshaping of social relations in all areas of life. Wherever there is human activity, there is communication. Our communication and relations, which are the indispensable conditions of the social order, have also been affected by the Covid-19 pandemic. During the pandemic process, our communication with those around us, and therefore our socialization, has been restricted. It is important to interact with people and share something. Because communication, which forms the basis of social life, provides opportunities for social life. Expansion in urban areas often results in serious losses in ecosystem services, such as the reduction of green space. Thus, continuous urbanization is forcing more people, especially lower socioeconomic status groups, to live in residential environments with less green resources, although access to urban green spaces fundamentally contributes to increased physical activity, public health, and the socialization of urban residents.

Growing urbanization is a threat to both the mental health of individuals and biodiversity. Nature-based solutions such as increasing green spaces are an important solution for both mental health problems and the prevention of biodiversity loss. Therefore, increasing urban green spaces can help build sustainable and healthy cities and move towards sustainable development goals of human health and well-being, create sustainable cities, and protect terrestrial ecosystems. To achieve these Sustainable Development Goals and due to the limited spaces in cities due to increasing urbanization, local governments, city planners, and designers need precise information about how urban green spaces affect human health. The primary purpose of green spaces is to provide opportunities for city dwellers, especially the working class, to relax in nature. Urban green spaces in cities are often defined as the lungs that allow the people of the city to breathe. Today, the idea that urban green spaces are an integral and very important part of a city is accepted. Since urban green spaces are seen as natural

spaces in cities, the services they provide are called ecosystem services. Although we were restricted from going out due to mandatory social isolation, urban green spaces, which were one of the places we socialized and communicated before the Covid-19 pandemic, were affected by this situation. It has caused us not to spend as much time as we want in urban green spaces, whenever we want. The basic, social, and urban function of public spaces; is seen as meeting the needs of the citizens to spend their spare time, relax, breathe, socialize and come together. Thus, public spaces become places that have the potential to contribute to social integration as places where different segments can coexist, be visible to each other and use them in common. Urban areas are not only physical values; they should be evaluated as a whole with their social, sociological, and psychological gains.

Open spaces are one of the important basic elements for the city and are defined as open spaces or empty spaces outside of architectural structures and transportation areas. According to the definitions of green areas in the literature, although every green area is an open area, not every open area is a green area. Many types of research have been done to determine the positive/negative effects of green areas for the city and the individuals who use the city. It is possible to collect the importance of green areas under four main groups: their economic functions, ecological functions, social functions, and physical functions in terms of planning. The social functions of green areas are an issue that the effects of the lack of them in the pandemic process. While the urban quarantines continue due to the pandemic, the mobility of the people of the city is limited to their trips in the park areas and the gyms are closed. Therefore, while sports and outdoor activities decrease, sedentary behaviors increase. Such behaviors pose potential health risks such as obesity, dementia, depression, and insomnia.

Social interaction (connection/interaction) is the daily lifestyle of urban residents and is known to be positively associated with well-being and quality of life. However, the urban quarantine policy of the local governments has resulted in significant limitations in the social behavior of the urban people as they are restricted from entering public places and have to maintain social distance and avoid physical contact. This reduction in social behavior will lead to increased social isolation and loneliness and will hurt society. Although the development of communication technology has reduced face-to-face communication, face-to-face communication becomes even more important for people who do not use social networks.

Green areas have an undeniable positive effect on the mental and physical health of the individual. First of all, it reduces stress by providing people who are disconnected from nature in urban life, with the opportunity to observe nature and natural beauties with its changing views according to the seasons, by providing the opportunity to integrate with nature. Thanks to their green color, they become a nonverbal, symbolic communication tool, giving the individual vitality, joy, and desire for life. Green areas have many positive effects on human health as they provide opportunities for social relations, sports activities, and artistic activities.

In a study, it was determined that the park-based leisure activities of the elderly have a positive effect on mood, stress, and health. In another study, it was concluded that patients who see green space in health studies in hospitals recover faster than others. In many parts of the world, the COVID-19 pandemic and concerns about the quarantine of cities have adversely affected the physical and mental health of residents due to reduced social relationships. These adverse effects cause potential public health risks. To reduce the psychological negative impact of the pandemic, the causes of deterioration in social relations should be carefully considered and investigated.

Xie et al. In a 2020 study, they found that most urban residents believe they are in poor health and do not experience adequate social contact with others. Most respondents reported no change in their mental health, while a few reported differences in their physical health and levels of social interaction. Visiting urban parks/green spaces can significantly improve physical and mental health and help meet individuals' social interaction needs. Although they reduced the frequency of visits by the people of the region during the pandemic, they stated that even a weekly visit could be beneficial for social relations. In a study conducted; They mentioned that due to the pandemic, our relations with green spaces, which are important for public health and have many social benefits, have changed greatly. Although the nature of this change is not fully understood, they also stated that more scientific

evidence is needed for the use/accessibility of green space, which is an important environmental determinant of human health, under normal conditions and in pandemics. In their study, they investigated the effect of green space on human mobility patterns during the COVID-19 epidemic using large-scale mobility data from social media; As a result of the research, they found an increase in the use of green spaces, especially parks for recreational activities, in the United States, Maryland, and California, where other basic social activities are prohibited or individuals are discouraged due to COVID-19 control measures. The time spent in parks is important in determining the level of social interaction. However, a well-arranged green space alone is not enough for people to visit. Design features and green space features are equally important in producing successful green spaces. The shade effect of the plants in the green area, the smooth development, cleanliness, attractiveness, ease of access to the area can increase the access of the visitors to the area. Moreover, the use of green spaces depends on the function of spatial elements and space configuration rather than aesthetic values (for example, grass areas can also be used by families as a picnic area to enjoy the picturesque scenery, a football field for young people). Therefore, neighborhood green spaces in residential areas are the most basic environments that provide social interactions for city dwellers.

This study was carried out to determine how social relations are shaped in the urban green area during the Covid-19 pandemic process. In this context, to determine how the Covid-19 pandemic affects social relations in urban green areas, an online survey of 35 questions was conducted with 577 people who were randomly selected at the end of 2020 and the beginning of 2021.

It was determined how the epidemic affected the use of urban green space in the society, the time spent in the urban green space, the use of urban green spaces for socializing, the need for green space, and the social relations with the individuals around them. There were significant differences in the preferences of the participants before and during the pandemic.